



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 639/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, zastúpenej advokátom JUDr. Romanom Kvasnicom, Advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 2891/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. septembra 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany (ďalej len

„sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 2891/99.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka ako oprávnená návrhom z 24. septembra 2014 žiadala okresný súd o zmenu súdneho exekútora podľa § 44 ods. 10 Exekučného poriadku. Sťažovateľka poukazuje na lehotu 30 dní od doručenia návrhu, v ktorej má exekučný súd o návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodnúť, a nadväzne na uvedené tvrdí, že vzhľadom na nedodržanie lehoty na rozhodnutie zaslala 27. apríla 2015 okresnému súdu *«žiadosť o rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora..., v ktorej poukázal na skutočnosť, že zákonom stanovená lehota na rozhodnutie o Návrhu na zmenu súdneho exekútora už uplynula, pričom zároveň poukázal na to, že Okresný súd Nové Zámky nielenže nerozhodol v zákonom stanovenej lehote, ale že nerozhodol o podanom Návrhu na zmenu súdneho exekútora ani po uplynutí doby dlhšej ako 7 mesiacov... Keďže Okresný súd Nové Zámky napriek podanej Žiadosti o Návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodol, zaslal sťažovateľ dňa 10.12.2015 do rúk predsedu Okresného súdu Nové Zámky... sťažnosť... V sťažnosti sťažovateľ žiadal, aby predseda Okresného súdu Nové Zámky prijal a zabezpečil opatrenia smerujúce k rozhodnutiu o Návrhu na zmenu súdneho exekútora.*

Do dnešného dňa predseda Okresného súdu Nové Zámky, [REDAKOVANÉ], sťažovateľa písomne neupovedomil o spôsobe vybavenia jeho Sťažnosti, čím predseda Okresného súdu Nové Zámky porušil § 66 zákona o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov...

Súčasný stav, kedy o Návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo doposiaľ rozhodnuté, znemožňuje sťažovateľovi ako oprávnenému realizáciu jeho práv priznaných mu Exekučným poriadkom, a to predovšetkým práva rozhodnúť, ktorý exekútor bude exekúciu vykonávať, a to aj napriek tomu, že exekučné konanie je ovládané dispozitívnym princípom a súd svojím konaním, resp. nečinnosťou zabraňuje sťažovateľovi, aby reálne „disponoval“ s exekučným konaním, aj keď mu takéto právo priznáva zákon...

Zároveň tento stav v sťažovateľovi vyvoláva pocit neistoty ohľadom reálneho uspokojenia jeho pohľadávky, nakoľko do dnešného dňa sťažovateľ ako oprávnený neeviduje žiadne finančné prostriedky, ktoré by JUDr. [REDAKOVANÉ], ako súčasne poverený exekútor, vymohol od povinných, pričom má sťažovateľ za to, že zmenou súdneho exekútora a jeho postupom v Exekučnom konaní by mohlo dôjsť k rýchlejšiemu vymoženiu sťažovateľovej pohľadávky.

Sťažovateľ má za to, že je neprípustné, aby rozhodovanie o otázke zmeny súdneho exekútora, t. j. aby rozhodovanie o Návrhu na zmenu súdneho exekútora, trvalo vyše 24 mesiacov. Sťažovateľ má za to, že rozhodovanie o zmene exekútora je úkon, ktorý sa nevyznačuje právnou ani faktickou zložitou...

Nakoľko Okresný súd Nové Zámky nerozhodol o sťažovateľovom Návrhu na zmenu súdneho exekútora, došlo k porušeniu sťažovateľovho základného práva... na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov... podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.»

3. Sťažovateľka návrh na priznanie finančného zadosťučinenia v sume 300 € odôvodňuje najmä pocitmi právnej neistoty a straty dôvery v efektívne poskytnutie súdnej ochrany.

4. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd svojím nálezom vyslovil, že okresný súd „v konaní vedenom pod sp. zn. 4Er/2891/99 porušil základné právo spoločnosti WM Consulting & Communication, s.r.o., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prieťahov a sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie v sume 300 €, ako aj náhradu trov konania v sume 362,60 €.

II.

5. Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98). V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06).

9. Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 2891/99, ku ktorému malo dôjsť tým, že okresný súd ku dňu podania sťažnosti nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora napriek tomu, že tento bol okresnému súdu zaslaný už 24. septembra 2014.

10. Ústavný súd prostredníctvom okresného súdu zistil, že návrh sťažovateľky na zmenu súdneho exekútora z 24. septembra 2014 bol okresnému súdu doručený 26. septembra 2014, pričom na vyjadrenie k tomuto návrhu vyzval okresný súd pôvodného súdneho exekútora výzvou z 8. januára 2016. Z dôvodu, že súdny exekútor žiadané vyjadrenie nepredložil, uvedená výzva bola okresným súdom urgovaná prípismi zo 14. marca 2016 a 18. júna 2016. Spis bol následne 1. augusta 2016 predložený vyššej súdnej úradníčke na rozhodnutie o návrhu sťažovateľky z 24. septembra 2014.

11. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy podľa ustálenej praxe odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

12. Po preskúmaní postupu okresného súdu v danej veci ústavný súd konštatuje, že okresný súd pochybil, keď o návrhu na zmenu súdneho exekútora [REDACTED] nerozhodol ani do dvoch rokov od doručenia návrhu. Nečinnosť okresného súdu v období od 26. septembra 2014 do 8. januára 2016 možno hodnotiť ako prietahy v konaní okresného súdu. Z judikatúry ústavného súdu však vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01,

I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01). Ústavný súd tiež už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

13. Sťažovateľka namieta porušenie označených práv nečinnosťou okresného súdu v exekučnom konaní. Práve v súvislosti s touto skutočnosťou je potrebné uviesť, že aj keď postup okresného súdu vo veci sťažovateľky bol poznačený nečinnosťou, táto nečinnosť v zásade nemala mať vplyv na postup súdneho exekútora pri vymáhaní pohľadávky v exekučnom konaní, keďže aj nezmenený súdny exekútor bol počas tohto obdobia oprávnený proti povinnému na všetky úkony, ktoré mohli viesť k jej vymoženiu.

14. Ústavný súd preto doterajší postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 2891/99 nepovažoval vzhľadom na jeho úkony po 8. januári 2016 za taký, ktorý by svojou intenzitou zakladal možnosť kvalifikovať ho po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ako porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prípadne práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

15. Ústavný súd však zároveň pripomína, že prípadná ďalšia nečinnosť okresného súdu by v súhrne s doterajším priebehom konania okresného súdu mohla založiť inú kvalitu posudzovania zbytočných prietahov a prípadné neefektívne (nesústredené) konanie okresného súdu alebo konanie poznačené zjavnou nečinnosťou by mohlo byť v príčinnej súvislosti s porušením základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru. V takom prípade by toto rozhodnutie nemalo byť prekážkou prípustnosti opätovného konania a rozhodovania vo veci samej podľa § 24 zákona o ústavnom súde.

16. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. októbra 2016